

面
水

Élet a hegyek közt

A tatarok körül egy egyedülálló társadalom jött létre, amely egyszerre szolgált munkahelyként és lakóhelyként az ott dolgozó emberek számára. Ezt a világot szannainak nevezték, ami annyit tesz; "élet a hegyek közt".

A sannai egy olyan falu, amelynek lakosságát a vasgyártás minden szintjén dolgozó emberek alkották. A helyszínt úgy választották meg, hogy a faszenet biztosító erdők, a vashomok, a folyóvíz, a szükséges élelmiszerek beszerzésének- és az elkészült vas elszállításának lehetősége egyidejűleg rendelkezésre álljon.

A sannai-ban található mindenekelőtt a motogoya, a tatarok üzleti irodája. Az ott dolgozó emberek közé tartozott a motogoyatedai (hivatalnok), aki a tatarokat irányította. Alatta állt a yamahai, aki a tataroknak otthont adó hegy kezelőjeként működött és a kannashiyamahai, aki a vashomokért felelt. A szolgák (yaro), a rangban felettük állók megbízásait teljesítették.

A tatarok technikai működéséért felelős személyek közé tartozott a murage, a tatarok működését felügyelő főmérnök. Utána következett tanonca (sumisaka), a sumitaki, aki a szenet táplálta a kohóba és a banko, a fújtató legény. A ranglétra alján a komawari, a tatarok és a tetsudai és egyéb asszisztensek álltak, akik a munkahely körüli teendőket intézték.

Mindezek az emberek a tatara zökkenőmentes üzemeltetésével foglalatoskodtak.

A tatarához kapcsolódó további munkaterületeken dolgozott pl a vashomokot válogató uchiara mester, a kera (kohósított acél szivacs) kovácsolását felügyelő tetsu-uchi mester vagy a yamako, aki a faszén előkészítésére specializálódott.

Azokat, akiknek az volt a feladata, hogy a szenet készítsék, "Yamakónak" (az erdő gyermeke) hívták.

A fémmegmunkáló műhelyek gyakran kapcsolódtak a szannai létesítményeihez. Az ott dolgozó személyek közé tartozott a sage, aki a sage-ba (a tűzhely, amiben az acél szénttartalmát csökkentették) vezetője volt, a daiku, a fémmegmunkáló műhely kovácmestere, és a teko, aki a nagy, ráverő kalapácsok megfelelő ritmusú lendítéséért felelt.

Eme munkások a tatara helyszínén, a szannai mellett épült lakóházakban laktak.

Ez egy kis, lakótelephez hasonló közösséget hozott létre. Egy sannai körülbelül 30 háztartásból állt. A családtagokat is beleszámolva 150-160 fő élhetett benne.

E háztartások nem ritkán generációkon át a szannaiban éltek és mindig sok tagjuk dolgozott a tatarában.

A tatara munkásai közül a murage, a sumisaka, a daiku és a sage voltak azok, akiket mérnöknek lehetett nevezni. Munkájukhoz ösztöndíj vagy juttatás kapcsolódott.

A többi szannai munkás olyan siralmas fizetést kapott, amely csak a legminimálisabb életvitel biztosítására volt elegendő - gyakran kényszerültek előleget kérni fizetésükből. A banko szintjén dolgozók közül sokan vándorok és csavargók voltak, a szegények legszegényebbjei, akik más, távoli tartományokból érkeztek.

Emiatt a szannai életre vonatkozó előírások, illetve szabályok meglehetősen szigorúak voltak, és igyekeztek megelőzni a konfliktusokat a közösség régóta ott élő lakosaival.

A szannaiknak saját, gumibotokkal és a bűnözők megkötözésére használt speciális kötelekkel felszerelt rendőri hatósága is volt.

A rendbontókat és a törvényszegőket a vasraktárba zárhatták, vagy a motogoya irodájában akár a halálbüntetés valamely rettenetes formáját is kimérhették rájuk.

“Shimariai” - A Sannai szabályai;

A sannai élet számos aspektusát a “shimariai” -nak nevezett szabályrendszer diktálta, ami azt jelenti, hogy “egymáshoz kötni”.

Néhány példa az alábbiakban.

-Óvatosan bánj a tűzzel!

-Ha egymás után 2 napot kihagysz a munkából, a rizsadagodat csökkentik.

-A szerencsejáték a legszigorúbban tilos!

-Ne engedd, hogy kereskedők szálljanak meg a házádban!

-Szólj a hatóságoknak, ha látogatókat fogadsz, beleértve a rokonokat is!

-Gondoskodj a betegekről! Ha orvosra van szükség, a falubelieknek felváltva kell orvost hívniuk.

-Becsüld meg az emberekkel való kapcsolataidat!

-Vitatkozni tilos, még otthon is!

-Ne menj be a fürdőbe a kohászok előtt!

A bérekkel kapcsolatban a következőket írták.

-A béreket napra kiszámítják.

-A rizskiszabás 15 csésze rizs/fő naponta, a pótlólagos béreket pedig a munka jellege alapján készpénzben fizetik ki.

Ilyen és ehhez hasonló, szigorú szabályok megalkotásával és kérészerű betartatásával védték a közérkölcst a közösségben.